

Kıbrıs'ta kültürün intiharı

HÜSEYİN MÜMTAZ

Bir süredir K.K.T.C.'nde; komünizmin, beynelmilel komünist taktiklerine harfiyen uyarak emin adımlarla hedefe yürüdüğü, serpilip geliştiği müşahade edilmektedir.

Bu sefer de hiyerarşinin en üst basamağında parti vardır.

Cumhuriyetçi Türk Partisi, son milletvekili genel seçimlerinde 12 sandalye kazanarak 50 üyeli mecliste ana muhalefet partisi durumuna gelmiştir. Parti, Rum Komünist Partisi AKEL ile yaptığı her türlü işbirliğini inkâr etmemekte, onun neredeyse bir bölge teşkilâtı olarak faaliyet göstermektedir. "Yenidüzen" adıyla günlük bir yayın organı mevcuttur. Bu gazete, toplumun çeşitli kesimlerine hitap eden diğer haftalık ve aylık birtakım dergilerle de desteklenmektedir. Hepsinin de bütün malzemesi, Barış-Özgürlük-Türk aşkerinin ve Türkiyeli göçmenlerin Ada'daki varlığının barışı engellediği, Rumlarla eşit ve barış içinde birarada yaşanabileceği fikirleridir.

Parti, toplumun her kesiminde paralel örgütlerini de kurmuştur. Kıbrıs Türk Edebiyatçılar Birliği, Çağdaş Yazarlar Birliği, efkoşa Belediye Tiyatrosu, Görsel Sanatçılar Derneği, Halk Sanatları Derneği, Güzelyurt Sanat Derneği, Kıbrıs Sanat Derneği, MET Kültür Derneği, bunlardan sadece birkaçıdır. Türkiye'deki 12 Eylül öncesi dernekleri hatırlatan bu dernekler, "Kültür Sanat Konseyi" adı altında birleşmişlerdir de... Amaç; toplumun bütün fikir ve kültür yapısına nüfuz belli düşünceye fertleri kanalize etmektedir.

İşin acı yanı, milliyetçi sağcı UBP (24 sandalye) ile koalisyon ortağı durumundaki ılımlı sol TKP (10 sandalye)nin hükümetteki 3 bakanından biri olan Kültür ve Turizm Bakanı İsmail Bozkurt'-devletin bazı imkânlarının bu derneklerin faydalanmalarına nâz virmesidir.

Parti, işçi kesimine Dev-İş Sendikası, gençlik ve öğrenci kesimine de Devrimci Gençlik Derneği DGD ile hitabetmektedir. DGD doğrudan Moskova ile irtibattadır. Moskova'da Eylül ayında düzenlenen Gençlik Festivaline kalabalık bir heyetle iştirak etmiş, büyük destek vaadleri olarak dönmüştür.

Parti, Dev-İş'ten sonra, halen Kıbrıs'ın en büyük işçi sendikası durumundaki Türk-Sen'i de ele geçirmeye başlamış, son Genel Kurul'da sendikanın Teşkilatlanma ve Eğitim Sekreterliği'ne kendi adını seçirmiştir.

Durum, 12 Eylül öncesi Türkiye'sinden farksızdır. Hatta daha da kötüdür. Ancak halen iş silahlı şiddet eylemleri safhasına gelmediği için devlet işin farkında değildir. Ve büyük bir ihtimalle de Kuzey Kıbrıs'ta bölgenin ve fertlerin hususiyetlerine uygun olarak yürütülen yeni bir taktikle hiç şiddet eylemine başvurmadan bütün organlarınısıarak devleti sessiz sedasız ele geçirme plânı icindedirler.

Kuzey Kıbrıs, yeni ve küçük bir devlettir. Türkiye'deki gibi devleti iç ve dış tehditlere karşı koruyacak köklü-kurumlaşmış organları henüz teşekkül etmemiştir.

Bütün ilişkilerin bigâneliği devam ederse, bir sabah uyandığında Türkiye, 40 Mil güneyinde komünist bir ada görüverecektir. Akdeniz'in ortasındaki bu kızıl ada, Sovyetlerin hayal bile edemeyeceği güzellikte bir rüyadır. Çünkü o zaman hiçbir şekilde NATO'ya (Türkiye'ye) çatmadan Akdeniz'in ortasında, Lübnan ile Suriye'ye İsrail'in karşısına yerleşmiş olacaktır.

Belki iş bu raddeye varmadan devlet duruma müdahale edecektir ama o gün ödemek zorunda kalacağı fatura da bugünkünden kat be kat fazla olacaktır.

Çünkü İngiliz'in hissettirmeden fakat büyük bir kabiliyetle Osmanlı-Türk kültürü yerine ikâme ettiği sömürge kültürünün izlerini ortadan kaldırmak, gösterilen büyük gayrete rağmen çok kolay mümkün olmayacağına benzemektedir. Tam bununla uğraşırken meydana gelen boşluk bu sefer de komünist kültür tarafından doldurulma durumundadır.

Bu kadar kesif bir zihni erozyona 150.000 kişilik küçük toplumun dayanabileceğini söylemenin ve hiç yardımsız komünist kültür tasallutuna maruz kalmasını seyretmenin insafla bağdaşır yanı yoktur.

(SON HAVADİS
20 ŞUBAT, 1986)

Kültürün intiharı

**Son Havadis
gazetesinde
yayınlanan
siyasi yorum**